

Maandag 29 juni

'Maar wij zegevieren in dit alles glansrijk...' (Rom. 8:37)(NBV).

Van struikelblok tot springplank (1).

Hoe zou jij iemand beschrijven die een talentvol pianist was op zijn 10^e, een professioneel organist op zijn 11^e, composities schreef op zijn 13^e en hofmusicus was op zijn 14^e? Bevoorrecht? Voor een kwartje op de eerste rij? Nauwelijks! Ludwig von Beethoven was een donkerharig joch met een pokdalig, getaand gezicht dat werd geplaagd en uitgescholden in zijn geboorteplaats aan de Rijn, waar de meeste kinderen blond haar hadden en een lichte huid. Zijn aan alcohol verslaafde vader vond dat Ludwig hem maar moest ondersteunen, daarom maakte hij hem tot een slaaf van de toetsen. Achteraf kon Beethoven zich niet herinneren dat hij ooit een moment gelukkig was geweest in zijn jeugd. Zijn leven bestond slechts uit werken, tranen, slaag en boze woorden. Toen hij in de twintig was, kwam daar nog een geniepiger vijand bij: doofheid. Toen hij niet langer in het openbaar kon spelen, wijdde hij al zijn energie aan het componeren. De jaren dat hij doof was, waren zijn vruchtbaarste jaren. Hoewel zijn werken in die tijd niet zo goed werden ontvangen, beïnvloedde hij toch veel van de grote componisten als Brahms, Wagner en Schubert. Hij zag wel in dat men hem en zijn muziek nooit helemaal begrepen of gewaardeerd had en vlak voor zijn dood zei hij dan ook met een glimlach: 'Ik hoor het wel als ik boven ben.'

Als het leven je onderuithaalt, blijf dan niet liggen, maar veer terug! Iedereen struikelt van tijd tot tijd of wordt onderuit gehaald; de winnaars zijn gewoon de mensen die telkens weer overeind komen! Dat is wat Paulus bedoelde toen hij zei: 'Maar wij zegevieren in dit alles glansrijk.' Als jij bidt en goed genoeg kijkt, dan zie je iets goeds in elke tegenslag (zie Gen. 50:20). Het verschil tussen winnaars en verliezers is hun vermogen om van een struikelblok een springplank te maken.

Dinsdag 30 juni

'Dat doet me weinig' (naar Hand. 20:24).

Van struikelblok tot springplank (2).

We horen niet veel over de nederlagen van Abraham Lincoln omdat zijn overwinningen zo'n indruk maakten. Maar een groot deel van zijn leven zat het hem niet mee. Zijn moeder stierf toen hij negen was. In 1832 verloor hij bij de verkiezingen voor de 'Illinois State Legislature'. In 1849 werd hij afgewezen als hoofd van de 'General Land Office'. Hij verloor de strijd om een plaats in de Senaat in 1855 en 1858 en intussen ontging hem ook nog een nominatie voor het vicepresidentschap. Zijn meest pijnlijke verliezen waren echter de dood van zijn twee zoons van 4 en 12 jaar. Lincoln was geboren in de bossen van Kentucky en had slechts een paar maanden op een zogenaamde 'blab school' (brabbelschool) gezeten - een school zonder boeken waar leerlingen de woorden van de onderwijzer herhaalden. Hij leerde zichzelf wiskunde, las de klassieken en ontwikkelde zijn spreek- en schrijfvaardigheden waarbij hij de bijbel als voorbeeld gebruikte. Zijn filosofie was: 'Ik zal studeren en me voorbereiden, dan ben ik er klaar voor als de tijd daar is.' Tegen een vriend zei hij: 'Houd in gedachten dat je eigen voornemen om te slagen belangrijker is dan wat dan ook.' Zijn toespraak in Gettysburg is een van de meest gedenkwaardige redes in de geschiedenis. Tijdens de donkerste dagen van de Amerikaanse Burgeroorlog zei hij: 'Ik doe mijn best zo goed als ik kan en ik ben van plan dit te blijven doen tot het einde toe.'

Paulus zei niet: 'Dat doet me geen pijn.' Hij zei: 'Dat doet me weinig.' Dat is een groot verschil! Paulus weigerde zich van de wijs te laten brengen door de problemen van het leven. Hij begreep dat wat er *in* jou gebeurt belangrijker is dan wat er *aan* jou gebeurt. Hij begreep ook dat wanneer jij naar Jezus kijkt als je rolmodel en dagelijks kracht put uit hem, hij je alles zal geven om in het leven te overwinnen.

Woensdag 1 juli

'Blijf niet staan bij wat eertijds is gebeurd, laat het verleden nu rusten' (Jes. 43:18)(NBV).

Laat het los (1).

Wat doe jij als jouw herinnering het 'daar en toen' in het 'hier en nu' haalt en jou weer in die oude pijn dompelt? De bijbel antwoordt: 'Blijf niet staan bij wat eertijds is gebeurd, laat het verleden nu rusten. Zie, ik ga iets nieuws verrichten, nu ontkiemt het - heb je het nog niet gemerkt?' Je verleden kan je heden infecteren en je toekomst beïnvloeden zolang je niet besluit het los te laten. Laten we hier de komende dagen eens bij stilstaan.

Ten eerste. Laat los wat God vergeven heeft! Gods enige antwoord op beleden zonde is vergeven en vergeten. Als het opnieuw bovenkomt, heb jij het naar boven gebracht en niet hij. 'Belijden we onze zonden, dan zal hij, die trouw en rechtvaardig is, ons onze zonden vergeven en ons reinigen van alle kwaad' (1 Joh. 1:9) Twee dingen bemoeilijken het loslaten.

- 1) Je gevoelens. Je voelt je niet vergeven. Maar je bent vergeven door Gods genade die verkregen is door Christus' offer - ongeacht je gevoelens. Wacht niet tot je het voelt voor je het aanvaardt. Aanvaard het en je gaat het voelen!
- 2) Een verkeerd beeld van God. Jij zegt: 'Mijn vader zegt dat hij me vergeeft, maar elke keer als ik iets fout doe, krijg ik alle oude verwijten weer in mijn gezicht geslingerd.' Zo werkt je hemelse Vader niet. 'Ik, ik ben het, die omwille van zichzelf je misdaden tenietdoet en je zonden vergeet' (Jes. 43:25). God haalt ze niet meer naar boven. Hij herinnert ze zich niet meer. Op Golgota zijn al je zonden geoordeeld en werd ervoor betaald. Als je ze eenmaal beleden hebt, worden ze je nooit meer ten laste gelegd. Verheug je daarover en laat ze los. Het hemelse gerechtshof heeft je 'niet schuldig' verklaard.

Donderdag 2 juli

'... God had hem al het gemis... doen vergeten' (Gen. 41:51)(NBV).

Laat het los (2).

Ten tweede. Laat los wat anderen je hebben aangedaan! Geen rozen zonder doornen en geen relatie zonder pijn. En weinig pijn gaat zo diep als pijn die is toegebracht door familie en vrienden. Vraag maar aan Jozef. Hij werd verkocht door zijn broers en opgesloten in een buitenlandse gevangenis voor een misdaad die hij nooit had begaan. Alle ingrediënten voor bitterheid, depressiviteit, wanhoop en verslagenheid. En wie had hem dat kwalijk genomen? Maar Jozef wist dat hijzelf het laatste woord had en niet de mensen die het hem hadden aangedaan. Hij wist dat hij zelf zijn toekomst zou bepalen en niet zij. Mensen kunnen je verwonden, maar niemand kan je kapotmaken zonder jouw toestemming en medewerking. Het effect dat het op jou heeft, wordt niet bepaald door wat zij jou aandoen, maar door wat jij daar vervolgens mee doet. Jozef besloot de vergripen los te laten en verantwoordelijkheid te aanvaarden voor zijn eigen reacties. Wanneer je dat doet, neem je

de macht weer in eigen hand, open je jezelf voor nieuwe mogelijkheden en maak je keuzes die je in een positie brengen waarbij je er sterker, wijzer en gezegender uitkomt.

Een paar aandachtspunten: a) Jozef zag het vanuit Gods perspectief. 'Niet jullie hebben mij dus hierheen gestuurd maar God... om jullie voortbestaan op aarde veilig te stellen' (Gen. 45:8,7); b) hij liet zijn wrok varen. Hij stapte er overheen en voorzag in de noden van degenen die hem hadden bezeerd; c) hij weigerde slachtoffer te worden van andermans daden. Als gevolg daarvan maakte God hem 'heerser over heel Egypte' (v. 8); d) hij bereidde zich voor op de toekomst. Hoe? Door te excelleren in zijn profetische en bestuurlijke gaven, zelfs in de gevangenis (Gen. 41:39). Kies er dus voor om de dingen te zien zoals God ze ziet. Laat los. Doe waartoe je geroepen bent en zie hoe God je vorstelijk rehabiliteert!

Vrijdag 3 juli

'... ik vervolgde de gemeente van God...' (Gal. 1:13)(NBV).

Laat het los (3).

Ten derde. Laat los wat jij anderen hebt aangedaan. De wonden die we anderen hebben toegebracht, kunnen ons enorm omlaag drukken. Het ongeluk waarbij drank in het spel was. Het door echtscheiding verbroken gezin. Het in boosheid mishandelde kind. De abortus na een affaire. De trouwe partner die is besmet met HIV. We kunnen anderen niet verwonden en er zelf ongeschonden vanaf komen. De 'geest van oude fouten' volgt ons overdag, vult onze nachten met spijt en roof onze gemoedsrust. Hoe leef ik met dat wat ik gedaan heb?

De schijnwerper richt zich nu op Saulus van Tarsus, een man met een cv: 'Ik vervolgde de gemeente van God fanatiek en probeerde haar uit te roeien' (zie Gal. 1:13). Hij had gelovigen bij hun familie vandaag gerukt. Kinderen bleven getraumatiseerd achter omdat ze hadden gezien hoe hun ouders werden meegesleurd om te worden geseld, opgepakt en gedood. Nu is hij tot het christendom bekeerd en brengt het evangelie. In de kerken die hij eerst vervolgde, komt hij nu de weduwen en wezen tegen. Hoe handel je in zo'n situatie? Hij stond voor een cruciale beslissing. Hij kon de schuld dragen totdat het hem brak en hem misschien tot een verslaafde maakte of een suïcidaal wrak. Of hij kon het wentelen op schouders die groot genoeg waren om het te dragen en zelf als vrij man wegwandelen. Hij roept uit: 'Wie zal mij, ongelukkig mens, redden uit dit bestaan dat beheerst wordt door de dood?' (Rom. 7:24). Het antwoord volgt onmiddellijk: 'God zij gedankt, door Jezus Christus, onze Heer' (v. 25). Het gevolg? '... hoewel ik hem vroeger heb bespot, vervolgd en beschimpt. Toch heeft hij zich over mij ontfermd' (1 Tim. 1:13). Vandaag is die zelfde genade er voor jou. Maak zaken zo mogelijk in orde, vertrouw erop dat God de pijn geneest die jij hebt veroorzaakt en laat het dan los!

Zaterdag 4 juli

'Ik zal jullie schadeloosstellen voor de oogst van de jaren die door al die zwermen sprinkhanen is opgevreten...' (Joël 2:25)(NBV).

Laat het los (4).

Ten vierde. Laat los wat je niét hebt gedaan. 'Als ik het over had kunnen doen, dan had ik...' Iemand zei eens: 'De droevigste woorden ooit geschreven of gesproken, zijn: zo had het kunnen lopen.' Niemand van ons ontsnapt aan de lange schaduw van 'gemiste kansen'. We missen vaker de boot door wat we niet deden dan door wat we wel deden.

We hadden kunnen helpen, genezen, zegenen, dingen ten goede kunnen veranderen. Maar doordat we onze eigen dingen najaagden, bleven er woorden van liefde en dankbaarheid onuitgesproken. Omdat we ongewenste gevolgen vermeden, lieten we de ongemakkelijke waarheid onerkend. We wilden het label 'religieuze fanatiekeling' niet en onze getuigenis werd niet gehoord. Een verantwoordelijkheid werd niet vervuld, een beslissing terzijde geschoven, een bejaarde ouder verwaarloosd, een kind buitengesloten, een partner aan de kant gezet. 'Hoe anders had mijn leven kunnen verlopen als ik die opleiding had gedaan, die promotie had geaccepteerd, die investering had gedaan, was verhuisd of toch met die persoon in zee was gegaan.' Als de deur dicht is, de persoon weg en de kans voorbij, wordt het tijd a) om los te laten. Hetzelfde kruis dat je zonden van gedane zaken wist, wist ook de niet gedane. Belijden en niet wroeging brengt Gods vergeving en reiniging van alle zonden (1 Joh. 1:9); b) om opnieuw te geloven in de God van de tweede kansen. Hij kan 'je schadeloosstellen voor de oogst van de jaren die door de sprinkhanen is opgevreten' (Joël 2:25). Geloof hem. Hij kan je brengen naar de plek waar je zou zijn als de kans niet verloren was gegaan; c) om God te vragen om een nieuwe droom en dan 'te vergeten wat achter je ligt (oude, vrijdelde dromen) en je te richten op wat voor je ligt' (nieuwe dromen), op weg naar een leven van herstelde kansen en vervulling (Fil. 3:13).

Zondag 5 juli

'... laten bij alles uw wensen door gebed en smeking met dankzegging bekend worden bij God' (Fil. 4:6)(NBG).

Word een 'bij alles' bidder!

Een christelijk auteur schrijft: 'Wanneer ik bid praat ik met God meestal niet over de dingen waar ik eigenlijk in gedachten mee bezig ben. Die vind ik namelijk niet zo geestelijk. Dus bid ik voor vrede in de wereld of voor zendelingen of iets dergelijks. Maar mijn gedachten blijven teruggaan naar wat er echt op mijn hart ligt. De oplossing voor dit probleem van wegdwalende gedachten ligt in deze zin: 'bij alles'. Ik moet uitbidden wat er daadwerkelijk in me zit, niet wat ik zou willen dat er in me zat. Bidden wat echt op mijn hart ligt is een 'bij alles' soort gebed. Ik wacht niet tot mijn motieven zuiver zijn. Ik probeer niet geestelijker te klinken dan ik ben. Ik bid uit wat er echt in mij leeft. Als je wilt groeien in gebed en je zorgen wilt overwinnen, dan moet je beginnen een 'bij alles' bidder te worden. Of je verzoek nu groot is of klein, of je motieven nu gemengd zijn of zuiver, of wat je vraagt nu slim is of dom, God komt er wel uit. Je kunt erop vertrouwen dat hij wijs reageert. Hij gaat je niet iets dwaas geven. Maar je moet leren je gebed los te laten en te vertrouwen dat God weet wat hij doet als hij het niet beantwoordt op de manier zoals jij het graag ziet. Hij heeft daar zeer goede redenen voor. Wat is simpeler dan door de dag heen aan God vragen wat hij op dat moment voor je heeft? En als hij het je laat zien, ga het dan doen! Ga niet in discussie, ga niet in de verdediging en stel niet uit. Wie je ook bent, wat je achtergrond ook is, vanaf dit moment kun je het doen. Je kunt een 'bij alles' bidder worden.

*The Word for Today wordt geschreven door Bob and Debby Gass and Ruth Gass Halliday.
UCB Europe web site: www.ucb.co.uk (Tel: +44 (0)1782 642000) Copyright 2009. All rights reserved.*

Vertaling: Toos Kleinhout - Wijnstokgemeente Berkel en Rodenrijs.

Voor belangstellenden is het Woord voor Vandaag aan te vragen via:

tel: 010-5190444 of e-mail: info@wijnstokgemeente.nl of kijk bij www.wijnstokgemeente.nl

Referenties van The Word for Today zijn op de website vermeld.